

Kralovánszky Alánné Éry Kinga köszöntése

Kellő tisztelettel köszöntjük 90. születésnapja alkalmából a magyar biológiai antropológia eddig egyetlen ilyen szép életkort megélt női tagját és további hosszú életéhez jó egészséget kívánunk!

Éry Kinga Éry Emil apa és Drégely Kinga anya gyermekeként 1932. május 19-én Budapesten született.

Középiskolai tanulmányait a Szilágyi Erzsébet, Zrinyi Iona Sophianum Leánygimnáziumokban, a Klára Ipari Leányközépiskolában és a Váci úti Ipari Leányközépiskolában végezte. 1950-ben érettségizett.

1955-ben a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen Bölcsészettudományi Karának muzeológia szakán kapott középkori régész, muzeológus oklevelet. Egyetemi éve alatt Bartucz Lajos és Nemeskéri János előadásai nagy hatással

voltak rá és ez készítette arra, hogy tanulmányainak befejezése után történeti antropológiai kutatásokkal foglalkozzon.

1953-ban ment férjhez Kralovánszky Alán régészhez.

1965-ben védte meg „A sárbogárdi 10. századi temető régészeti és embertani vizsgálata” című egyetemi doktori értekezését. „Embertani tanulmányok a Kárpát-medence IV–XVII. századi népességeiről” című, 194-ben benyújtott kandidátus értekezését 1966-ban eredményesen védte meg.

1955–56-ban a hajdúböszörményi Hajdúsági Múzeum igazgatója, 1957-től 1962-ig a Természettudományi Múzeum Embertani Tárában adminisztrátor, preparátor, 1963-tól 1969-ig muzeológus, 1970 és 1973 között a székesfehérvári István Király Múzeum, 1974 és 1982 között a veszprémi Bakony Múzeum, 1983-tól 1984-ig a Természettudományi Múzeum Embertani Tárában muzeológus, 1985 és 1990 között főmuzeológus. Ez az időszak alapozta meg antropológiai pályafutását. 1991 és 1994 között a Magyar Nemzeti Múzeum tudományos főmunkatársa. 1995-ben nyugdíjba vonult, de ezt követően igazságügyi szakértőként tevékenykedett.

Kutatási területe a magyarság őstörténete, a Kárpát-medence őskori, kora- és későközépkori népességének embertana és paleodemográfiája. Vezetője volt a székesfehérvári királysírok maradványainak értékelését végző akadémiai bizottságnak, az 1945 után politikai okokból kivégzettek személyazonosításával foglalkozó, Susa Éva által vezetett igazságügyi szakértő csoportnak.

1983-ig nagy volumenű összehasonlító vizsgálatokat végzett a Kárpát-medence 6–12. századi népességeinek embertani leletein. 1992-től a neolitikumtól a késő középkorig élt lakosság csontvázain a testmagasság- és testarányváltozásokat vizsgálta. „A székesfehérvári királyi bazilika embertani leletei” című, 2008-ban megjelent könyv egyik szerzője, amelyben a leletek teljes feldolgozásának eredményeit ismertették a szerzők.

Részese volt annak a nemi hovatarozás megállapítására irányuló módszer kidolgozásának is, amely nemzetközileg elismert és világszerte alkalmazott eljárássá vált.

1973 és 1975, majd 1990 és 1993 között tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Antropológiai Bizottságának.

Munkásságát Kuzsinszky Bálint- (1992), Rómer Flóris- (2005) és „A magyar nemzetért” emlékérmekkel ismerték el.

Hobbija a bridzs és a kertészkedés.

Éry Kinga azon kevés magyar antropológusok egyike, aki régészeti képzettséggel rendelkezik, és emellett elsajátította a biológiai ismereteket is.

Ő nem csak kutatott, hanem oktatott is. A régész szakos hallgatóknak tartott egyetemi előadásokat, részt vett a fiatal antropológus generációk, a régész technikusok és tárgyrestaurátorok képzésében is. Kollégái mindig számíthattak segítőkészségére. Példamutató szerénységgel végzett kutatásainak közzétett eredményei a kérdéses tudományterületeken a modern kutatási módszerekkel elért újabb ismeretek mellett is hasznos információk maradnak.

Farkas L. Gyula

Felhasznált irodalom

Farkas, L.Gy. (2017): Éry Kinga köszöntése. *Anthropologiai Közlemények*, 58: 113–114.

Farkas, L.Gy., Dezső, Gy. (1994): *A magyar antropológia története a kezdettől napjainkig*. JatePress. Szeged. pp. 76.

Hermann, P. (1996, Szerk.): *Magyar és nemzetközi ki kicsoda*. Gyomai Kner Nyomda Rt. pp. 275.

Tóth, G. (2012): Köszöntjük dr. Éry Kingát születésnapján! *Folia Anthropologica*, 11: 5.